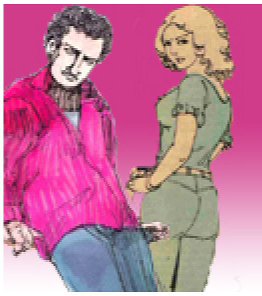

'అదే' కథలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

ముందు మాట – అమెరికా వచ్చిన భారతీయుల్ని 'దేశీ'లంటారని, వారి దైనందిన జీవితాల్లో జరిగే అనేకానేక విషయాలతో అమెరికా దేశీయ కథలు అనే పేరుతో ఈ వరస కథలు మొదలుపెట్టాను, గౌరవం కోసం 'య' అనేది చేర్చి. ఇందులో చర్చించిన సమస్యలు పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా మటుక్కు అన్నీ స్వకపోల కల్పనలు – ఇలా జరిగి ఉండొచ్చని ఊహించి రాసినవి. కొన్ని ఇలా జరిగినట్టు ఇంటర్నెట్ మీదా, వార్తల్లోనూ చదివినవి. అవి మీకు కానీ మీకు తెల్సున్నవాళ్ళకి కానీ జరిగితే అది పూర్తిగా కాకతాళీయం/యాదృచ్ఛికం మాత్రమే. సరదాకి రాసిన ఈ కథలు వినోదంగా చదువుకోవడానికి మాత్రమే. చాలామటుకు నవ్వు వచ్చినా కొన్ని కథల్లో ఏడుపుకూడా రావొచ్చు. ఆ నవ్వులకి, బాధలకి, దుఃఖాలకి నా బాధ్యత లేదు.

ఎనిమిదో తరగతి థెరపీ

రామం ఆఫీసు నుంచి ఇంటికొచ్చాక తెలిసిన విషయం, శాంతి పొద్దున్ననుంచీ ఏమీ తినలేకపోతోంది. వికారం, వేవిళ్ళూ కనక ఏదీ తినడం కుదరదు. పొద్దున్ననుంచీ తాగిన నిమ్మరసం, కాస్త జావా అదీ తప్ప మరేదీ నోట్లోకి పోవడం లేదు. డాక్టర్ మొదట్లో చెప్పినదే, మరో రెండు మూడు వారాలలో అంతా సర్దుకుంటుంది. రామానికి ఏం చేయాలో తెలియలేదు. అసలే ఇది మొదటిసారి తమకి ఈ విషయం.

"పోనీ కొంచెం టీ కానీ గ్లూకోజ్ వాటర్ లాంటిది కానీ తాగుతావా?" అడిగేడు.

"వద్దు. ఇంటికి ఫోన్ చేసాను. మామ్మ ఏమీ తినవద్దనీ, నిమ్మకాయ బద్ద నాలిక మీద రాసుకోమనీ చెప్పింది."

"డాక్టర్ ఏదైనా తినొచ్చన్నారుగా?" క్రితం సారి వెళ్ళినప్పుడు గైనకాలజిస్ట్ చెప్పిన విషయం గుర్తొచ్చి అడిగేడు రామం.

"ఆవిడకేం, ఎన్నైనా చెప్తుంది. మామ్మకి తెల్సినంత ఆవిడకి తెలియద్దూ?"

రామానికేం చెప్పాలో తెలియలేదు. ఏమంటే ఎటొస్తుందో తెలియదు కనక నోరుమూసుకున్నాడు. మరో రెండువారాలు ఇలాగే గడిచాక నెమ్మదిగా వికారం అదీ పోయి నెమ్మదించింది శాంతికి. అన్నీ సరిగ్గా జరుతున్నాయి.

డెలివరీకి ఫలానా రోజు అన్నారు కానీ ఓ వారం అటూ ఇటూగా ఉండడం మంచిదే కదా? ఈ వార్తలన్నీ ఎప్పటికప్పుడు ఇండియాలో మామ్మకి చేరుతున్నాయి కూడా.

ఏడో నెలలో రామం అమ్మా, నాన్నా దిగారు శాంతిని చూడడానికీ, డెలివరీ టైం లో సహాయానికీను. అసలు వాళ్లని అమెరికా రప్పించడానికే ఓ ప్రహసనం. శాంతి తన అమ్మనీ నాన్ననీ పిలుద్దామంటే వాళ్లు వద్దు అనీ, తన తల్లినీ తండ్రినీ రమ్మన్నాననీ రామం వాదన. ఏదైతేనేం, మొత్తానికి అయ్యవారి మాట నెగ్గితే సరే ఎవరైతే ఏమిటని ఆవిడ సరిపెట్టుకోవాల్సి వచ్చింది. అయినా ఫోను మీద మామ్మ ఎప్పటికప్పుడు తనకి సలహాలిస్తోంది కదా? అదీకాక అత్తగారు మంచిదే, మరో ఆడ మనిషి సహాయం ఉంటుంది కనక ఏమీ కంగారులేదు.

అయిదో నెలలో మరో సారి స్కానింగ్ చేసి చెప్పిన విషయం – పుట్టేది తప్పకుండా వంశోద్ధారకుడే! రామానికి అమ్మాయైనా అబ్బాయైనా ఒకటే అనిపించినా తల్లికీ, శాంతికీ, ఇండియాలో మామ్మగారికీ అద్భుతమైన వార్త ఇది. అప్పట్నుండి వాళ్లని పట్టడం గగనమైపోయింది రామానికి.

శాంతికి అత్తగారు వచ్చినప్పటినుండి జీవితం సుఖంగానే ఉంది కూడా. అత్తగారు పుట్టబోయే మనవడి మీద ప్రేమో మరి కోడలిమీద ప్రేమో, శాంతిని బాగానే చూస్తోంది. అయితే రామం జీవితం మాత్రం మరింత జటిలమైంది. దీనికి కారణం ఇప్పుడు అమెరికా వచ్చిన రామం తల్లీ, ఇండియాలో ఉన్న శాంతి మామ్మ కూడబలుక్కుని శాంతి ఏం చేయాలో ఏం తినాలో, కూడదో చెప్తున్నారు. అందులో విషయాలు కొన్ని వింటే రామానికి మతిపోయే పరిస్థితి. ఆ విషయాల ప్రకారం రోజూ తీరిక ఉన్నా లేకపోయినా బండి మీద షాపులన్నీ తిరిగి అడిగినది తెచ్చిపెట్టడం ఒక ఎత్తైతే రెండోది అసలు ఆ అడిగినవి ఏ షాపులో ఉన్నాయో ఎక్కడ దొరుకుతాయో కనుక్కోవడం. కొత్త కొత్త పేర్లు, వింతలూ, విషయాలూ తెలిసొస్తున్నాయ్ రామానికి.

మొదటిది – దొరికిన స్వీట్లు కొనడం. ఇది ఈజీగా ముగిసిపోయింది, వారాంతం పటేల్ స్టోర్ లో. ఇంకా మిగతావి కేకులో, కాకరకాయలో అవీ అమెరికన్ గ్రోసరీలో దొరుకుతాయ్. రెండోది – పుల్ల మామిడికాయ కొనాలి. మామిడికాయ ఎలాగోలా సంపాదించవచ్చు కానీ అది పులుపోకాదో ఎలా తెలుస్తుంది? దానికి రెండు మూడు ట్రిప్పులు. మరోసారి కావాల్సినది శొంఠి పొడి. దీనికి మరోసారీ మరోసారీ తిరగాల్సి వచ్చింది. అల్లం లా ఉండే శొంఠి అయితే దొరికింది కానీ ఇండియా మామ్మగారి ప్రకారం శొంఠి పొడి అన్నంలో కలుపుకుని తినవల్సిందే! దాన్ని పొడి చేయడానికి రామం అమ్మ ఇంట్లో ఉన్న మిక్సీ ట్రై చేయబోయింది కానీ కుదర్లేదు. అందుకు స్థానిక గుడిలో పెద్దమనిషి ఇచ్చిన సలహా మాత్రం అద్భుతంగా పనిచేసింది. కాఫీ గ్రైండర్ అని వాల్ మార్ట్ లో అమ్ముతారు ఇరవై డాలర్లకి. అది అద్భుతం గా పనిచేసింది శొంఠి పొడికి. ఏదైనా గొడవ వస్తే అర్ధరాత్రీ అపరాత్రీ గైనకాలజిస్ట్ కి ఫోన్ చేస్తూనే ఉన్నారు, ఇదో ప్రోబ్లెం అనీ అదో ప్రోబ్లెం అనీ. ఆవిడ చెప్పినది విని ఇంట్లో చెప్తే అదంతా తప్పు అని కొట్టిపారేసి మామ్మ చెప్పినట్టూ ఏ

నిమ్మకాయో నోట్లో పెట్టుకోవడం లేకపోతే ఆవిడ ఫోనులో చెప్పిన కషాయం తాగడం. ఇంతోటి పనికీ తనని అర్ధరాత్రి డాక్టర్ కి ఫోన్ చేయమని చెప్పడం ఎందుకో అని రామానికి అనిపించినా నోరెత్తితే ఏమౌతుందో తెలుసు కనక నోరు మూసుకోవడం.

ఎనిమిదో నెలలో తగిలిన తలమీద బొప్పి పుట్టే విషయం – పుట్టే కొడుకు తెల్లగా ఉండాలంటే కుంకుమ పువ్వు తినాలి ప్రతీదానిలో కలుపుకుని. పాలల్లో వేసుకుని తాగితే మరింత మంచిది. కుంకుమ పువ్వుకోసం మళ్ళీ మార్కెట్ మీద పడ్డాడు రామం. దాన్ని ఇంగ్లీషులో ఏమంటారో? అయినా గుర్రం తోక వెంట్రుక దగ్గిర్నుంచి పిల్లి మీసాల దాకా అన్నీ అమ్మే పటేల్ స్టోర్ ఉండగా ఎందుకు చింత? వెళ్ళి అడిగేడు రామం షాపులో.

పటేల్ గురువు బయటకి తీసి ఇచ్చి అడిగేడు నవ్వుతూ, "డెలివరీ టైమ్ ఎప్పుడండి?"

వార్నీ వీడిక్కూడా తెల్సిపోయిందే అనుకుంటూ చెప్పేడు రామం, "మరో రెండు నెలల్లో. ఇది ఎంతండి?"

"ఇరవై నాలుగు డాలర్లు"

పటేల్ చెప్పినది విని కళ్ళు తేలేస్తుంటే ఆయనే చెప్పేడు, "దీన్ని స్పానిష్ సఫ్రాన్ అనంటారు. చాలా ఖరీదు. చిన్న బాక్సు అయినా గ్రాముల లెక్కలో అమ్ముతాం. ఎక్కువ వాడక్కర్లేదు. కేష్ ఇస్తారా, కార్డా?"

అది పట్టుకొచ్చాక దాని తాగడానికి శాంతికి డోకు దాని కంపుకీ వాసనకీ. తాగి తీరాలని మామ్మగారి ఆర్డర్! గ్లాసుపాలలో ఆ కుంకుమ పువ్వు వేసి నోటి దగ్గిర ఉంచడం అత్తగారి పని. అది మింగలేకా కక్కలేకా అవస్థ పడుతుంటే పోనీ అని వదిలేయడం. యాభై గ్రాముల కుంకుమ పువ్వుకి ఇరవైనాలుగు డాలర్లు తగలేసినందుకు రామానికి కోపం. ఏమీ చేయలేని స్థితి.

తొమ్మిదో నెలలో గైనకాలజిస్ట్ దగ్గిర అడిగేశాడు రామం ఏమైతే అదే అయిందని – ఇలా స్పానిష్ సఫ్రాన్ పాలల్లో కలిపి తాగితే బిడ్డ రంగు మారుతుందిట కదా అని. పక్కనుంచి శాంతి చేయి గిల్లుతూనే ఉంది అడదొద్దని అయినా అడిగేశాడు రామం. శాంతి మొహం ముడుచుకోవడం అందరూ చూసినదే.

ఇలాంటివి చాలా చూసిందేమో, ఆవిడ నవ్వుతూ అంది, "అబ్బే బిడ్డ రంగు జెనెటిక్స్ మీద ఆధారపడి ఉంటుంది కానీ తాగే పాల మీదా అందులో కలుపుకునే పంచదార మీదా ఉంటుందా? సరిగ్గా ఆలోచించండి కానీ ఏవో మూఢ నమ్మకాలు వద్దు. అయినా మీరిద్దరూ పుట్టే బిడ్డ ఆరోగ్యం గురించి ఆలోచించాలి కానీ రంగు మీద కాదు."

వెనక్కి ఇంటికొస్తుంటే దారిలో శాంతి మొహం మాడ్చుకోవడం ఇంటికొచ్చాక అత్తగారితో ఇదంతా చెప్పడం అయ్యేక అందరూ కల్సి రామానికి అక్షింతలు జల్లారు; రామం అమ్మ అయితే కాస్త గౌరవంగానో, కటువుగానో "ఇంక నువ్వు నోరు మూసుకోరా" అనేసింది కూడా.

మొత్తానికి డెలివరీ రోజుకి పండంటి కొడుకే ఆరోగ్యంగా పుట్టాక తెల్లగానే ఉన్నాడు. మరో రెండు రోజులకి ఇంటికొచ్చారు. తెల్లటి మనవణ్ణి చూసుకుని అత్తగారు అనుక్షణం మురిసిపోతూ ఎప్పటికప్పుడు ఇండియా మామ్మగారికి చెప్తూనే ఉంది విషయాలన్నీ. ఆవిడ అక్కడ సంతోషంతో బొబ్బట్లు ఇంట్లో చేసి అందరికీ పెట్టింది.

"గైనకాలజిస్ట్ సరిగ్గా చూసి మంచిమంచి మందులూ అవీ ఇవ్వడం, హాస్పిటల్ సరిగ్గా చూడ్డం వల్ల అంతా బాగా జరిగింది. వాడి రంగు మన దగ్గిర్నుంచి వచ్చినదే," సంతోషంగా అన్నాడు రామం, కొడుక్కి రెండు నెలలు వచ్చాక.

"ఛా, ఛా, ఆ గైనకాలజిస్ట్ ఏం చేసింది? మామ్మ చెప్పినట్టూ కుంకుమ పువ్వూ అవీ వాడాను, అత్తగారు చెప్పినట్టూ అన్నీ సరిగ్గా తిన్నాను. అందుకే వాడు ఆరోగ్యంగా తెల్లగా ఉన్నాడు, అవును కదండీ?" శాంతి అత్తగారికేసి చూస్తూ అంది; అత్తగార్ని పొగిడితే తనకొచ్చే సుఖం ఏ కోడలికి తెలియదు కనక?

ఒక్కసారి తనమీద అటువంటి మాట అందులోనూ కోడలి నోట్లోంచి రాగానే ఆవిడ రెచ్చిపోయి అంది, "అవును, డాక్టర్లకేం తెలుసు? మాకు అయితే ఇటువంటి విషయాల్లో ఎక్స్ పీరియన్స్ ఉంది. వాళ్ళకేమో పుస్తకాల్లో ఏవుందో అదే తెలుసు అదే చెప్తారు. వాళ్ళెప్పుడూ అంతే, ఇండియా అయినా అమెరికా అయినా."

"అమ్మా అలా అంటావేమిటే, పాపం ఆవిడ ఎప్పుడు అర్ధరాత్రి ఫోన్ చేసినా విసుక్కోకుండా అడిగిన అన్నింటికి సమాధానం చెప్పి ఎంత హెల్ప్ చేసింది? అందులోనూ ఆవిడ ఈ ఊళ్ళో బాగా పేరున్న డాక్టర్."

"దాందేవుందిరా, వాళ్లందరూ అలాగే చేస్తారు. మామ్మగారు ఇండియానుంచీ, నేను ఇక్కడ ఉండీ చేసిన సహాయం నీకు కనపళ్ళేదు కానీ డాక్టర్ ని వెనకేసుకొస్తున్నావా?" ఈసడించింది రామం అమ్మ.

ఏమనడానికీ తోచక రామం తండ్రికేసి చూసాడు కనీసం ఆయనైనా తనకి వత్తాసు పలుకుతాడేమోనని. ఆయన ఇవన్నీ విన్నాడో లేదోకానీ నిమిత్తమాత్రుడిలాగా టివిలో వచ్చే ఏదో ఛానెల్లో తెలుగు సినిమా హీరో చొంగ కార్చుకుంటూ హీరోయిన్ చుట్టూ తిరిగి పాడే పాట వినడంలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు.

నీతిః ఇండియాలో ఎనిమిదో తరగతి మాత్రమే చదువున్న బామ్మ చెప్పిన థెరపీ – ఎవరు ఏమన్నా సరే, కాకలు తీరిన అమెరికా డాక్టర్ చెప్పిన థెరపీ కన్నా - ఎప్పుడూ మంచిది.

Post your comments